

Kur'ân Deryasından İncelikler (1)

Ömer Faruk

12 Tem, 2020

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

Alemlerin Rabbi, her şeye gücü yeten, her işinde bir hikmet olan (*el-Hakîm*), bütün inceliklere vakıf olan (*el-Latîf*) Allah (*subhanehu ve teâlâ*)’nın kelamı, O’nun Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in en büyük mucizesi olan Kur’ân-ı Kerîm, hiç şüphesiz devasa bir hazine, inci ve mercan dolu, nice acâib manalar barındıran bir okyanus, faideleri çıkarmakla tükenmeyen, her zamanda canlı ve dipdiri olan, sanki bu zamanda inmiş gibi taptaze olan bir kitaptır. O’nun hiçbir kelimesi ve cümlesi boşa kullanılmamış, hiçbir lafzı gelişigüzel seçilmemiş, hepsi bir hikmetle yerleştirilmiştir. O öyle bir kitaptır ki, -Haşr sûresindeki meşhur ayette ifade edildiği üzere- şayet Allah O’nu bir dağa indirseydi dağ Allah korkusundan başını eğer ve çatlar, paramparça olurdu.

Sahabeden günümüze Allah Teâlâ’nın ilham etmesiyle Kur’ân’dan pek çok nükteler çıkarılmış, nice ince ve çok hoş manalar, işaretler tespit edilmiştir. Ve şu zamana kadar kimseye zahir olmamış Kur’ânî bir işareti, bir inceliği bu zamanda Allah Teâlâ dilediği bir kuluna ilham edip açabilir.

Mümin bu incelikleri öğrendiği zaman imanı artar, kalbi canlanır, içi ferahlar ve Kur’ân’a karşı muhabbeti artar, O’nu okumaya, anlamaya ve üzerinde tefekkür etmeye şevki oluşur.

İnşaallah arada bir olmak üzere “*Kur’ân Deryasından İncelikler*” başlığı altında, zorlama yapılmadan, hileye başvurulmadan, göz ardı edilmeden çıkarılmış ve Kur’ân’a, Sünnet’e ve selefin anlayışına aykırı düşmeyen, bildiğim, öğrendiğim Kur’ânî nükteler paylaşmak istiyorum. Bunu yaparken belli bir sıra gözetmeyeceğim.

Rabbimden bu amelimi kabul etmesini, faydalı ve hayırlara vesile kılmasını niyaz ediyorum.

1) “Ey iman edenler! Zannın birçoğundan kaçının. Çünkü zannın bazıları günahtır. Tecessüs etmeyin. Bazınız bazınızın gıybetini yapmasın...” (Hucurât sûresi, 12. ayet mealî)

Bu ayetinde Allah Teâlâ ilk olarak sû-i zan’dan, sonra tecessüs’den yani kusur araştırmaktan, sonra da gıybetten nehyetmiştir. Çünkü kişi en başta sû-i zan yapar. Bu kapı açıldıktan sonra zannından emin olmak için tecessüs etmeye başlar. Zira sû-i zan yapmasaydı tecessüs etmezdi. Tecessüs ettikten sonra da gördüğü veya işittiği kusurları başkalarına anlatarak gıybet eder.

2) “Mücrim, o günün azabından (kurtulmak için) oğullarını, karısını, kardeşini, kendisini barındırıp koruyan aşiretini, (hatta) yeryüzündeki herkesi fidye olarak verip (feda edip) de sonra kendisini kurtarmayı ister.” (Meâric sûresi, 11-14. ayetler meali)

Dikkat edilirse ayette anne ve baba zikredilmemektedir! Çünkü kendisini azaptan kurtarmak için anne ve babasını fidye olarak vermeyi istemesi Allah Teâlâ’yı gazaplandırır. Zira Allah katında anne ve babanın konumu büyüktür, Allah insana ana-babasına iyilik yapmasını emretmiştir. Bu yüzden mücrim bunu istemeye cüret edemez.

Ve’l-hamdu lillâhi Rabbi’l-âlemîn.